

Оновлення наших обітниць

«Коли ти даси обітницю Господу, Богу своєму, не зволікай її виконати, бо це буде гріхом для тебе, і Господь, Бог твій, неодмінно вимагатиме від тебе її виконання».

Повторення Закону 23:21

Протягом багатьох поколінь початок нового року часто асоціювався з рішенням поставити собі певні нові цілі. Тому це саме час подумати про те, щоб взяти на себе зобов'язання, які покращать наше життя. З настанням Нового 2026 року багато хто з Божого народу також скористається нагодою для урочистого роздуму про своє посвячене життя в новизні. Вони знову присвятять себе, переорієнтуються і будуть прагнути до вищого зростання як послідовники Ісуса, а також будуть більш вірними у виконанні своїх обітниць посвячення, жертви та служіння Господу, навіть до смерті.

Перегортання нової сторінки в наших календарях — чудовий час для роздумів про велику доброту, милосердя та благословення, отримані від люблячих рук нашого Небесного Батька протягом Січень 2026 року

року, що закінчується. Ми робимо це з великою радістю та вдячністю. Це також час дивитися вперед з посиленням очікуванням і надією, оскільки ми бачимо все більше доказів того, що давно обіцяне Царство Христа ближче, ніж коли ми вперше повірили (Римлянам 13:11). Ми з нетерпінням чекаємо на можливість використати наш час, таланти та можливості в нових способах, щоб служити нашому люблячому Небесному Отцю та Його народу. Ми також продовжуватимемо готуватися, щоб розділити з Ним Його остаточні плани та чудову мету принести благословення життя та миру бідній, хворий на гріх та вмираючій людській родині, а також забезпечити примирення для всіх слухняних під управлінням майбутнього Царства миру Христа.

Складання обітниці

«Давати обітницю» означає урочисто обіцяти або зобов'язуватися зробити певну річ. Коли щирий послідовник нашого Господа Ісуса дає обітницю, це відображає стан серця брата чи сестри і символізує життя повної відданості та служіння Небесному Отцю. Це передбачає жертвування всього, що ми маємо, і всього, чим ми сподіваємося бути. (Псалми 50:5; 1 Петра 2:5). Давати обітницю Богу потрібно з повним наміром

виконати цю обіцянку і бути вірним їй. Син Давида, Соломон, говорив про серйозність давання обітниць і вірного їх виконання, коли писав: «Коли ти даси обіцянку Богу, не зволікай її виконувати, бо Бог не має задоволення від дурнів. Дотримуйся всіх обіцянок, які ти даєш Йому. Краще нічого не говорити, ніж давати обіцянку і не виконувати її». Еклезіаст 5:4,5

Жива жертва

Всі однодумні діти Божі надихаються мудрою порадою апостола Павла, який писав: «Тому, брати і сестри, благаю вас, з огляду на Боже милосердя, принесіть ваші тіла як живу жертву, святу і приємну Богу — це ваше справжнє і належне поклоніння. Не пристосовуйтеся до цього світу, але змінюйтеся, оновлюючи свій розум. Тоді ви зможете перевірити і визнати, що є воля Божа — добра, приємна і досконала». Римлянам 12:1,2

Натхненне закликом Павла принести своє життя в жертву Небесному Отцю звернене тільки до тих, хто повністю віддав своє серце і життя Господу і був виправданий кров'ю жертви Ісуса (Римлянам 5:8,9; 1 Петра 1:18,19). Ці люди були покликані і обрані Богом у цей прийнятний час жертви. Як стародавні первосвященики Ізраїлю приносили

себе в жертву Богу, так само вчинив і Ісус. «На відміну від тих інших первосвящеників, йому не потрібно щодня приносити жертви. Вони робили це спочатку за свої гріхи, а потім за гріхи народу. Але Ісус зробив це раз і назавжди, коли приніс себе в жертву за гріхи народу. Закон призначав первосвящеників, які були обмежені людською слабкістю. Але після того, як був даний закон, Бог призначив Свого Сина з клятвою, і Його Син став досконалим Первосвящеником навіки». Євреїв 7:27,28

Апостол цінував свою привілею жити життям, присвяченим Богу. У своєму листі до улюбленого Тимофія він нагадав йому: «Це вірне слово: якщо ми з Ним помираємо, то з Ним і житимемо; якщо терпимо, то з Ним і царюватимемо; якщо зречемося Його, то й Він зречеться нас; якщо ми невірні, то Він вірний, бо не може зректися Себе самого». 2 Тимофія 2:11-13

Найвищий пріоритет

Апостол Петро говорив про наше слідування за Ісусом і наголошував на важливості зробити це найвищим пріоритетом у житті. «Через це Він дав нам Свої дорогоцінні і великі обітницї, щоб ви стали учасниками божественної природи, уникнувши розбещення, яке є у світі через гріховні

бажання. Саме тому докладайте всіх зусиль, щоб доповнити свою віру чеснотою, а чесноту – знанням, а знання – самоконтролем, а самоконтроль – стійкістю, а стійкість – благочестям, а благочестя – братньою любов'ю (), а братню любов – любов'ю». 2 Петра 1:4-7

Продовжуючи, апостол додає: «Тому, брати, тим більше старайтеся підтвердити своє покликання і вибання, бо, якщо ви це зробите, ви ніколи не впадете; так вам буде щедро забезпечено вхід у вічне царство нашого Господа і Спасителя Ісуса Христа». 2 Петра 1:10,11

Здобуття Христа

Павло написав дуже особистий звіт про свої власні переживання у листі до церкви в Філіппах, який є для нас важливим уроком. Він сказав: «Усе, що я мав, я вважав за втрату заради Христа. Насправді, я вважаю все втратою через неперевершену цінність пізнання Христа Ісуса, мого Господа. Заради Нього я зазнав втрати всього і вважаю це сміттям, щоб здобути Христа і бути знайденим у Ньому, не маючи власної праведності, що походить від закону, а праведність, що походить від віри в Христа, праведність від Бога, яка залежить від віри, – щоб пізнати Його і силу Його воскресіння, і розділити

Його страждання, ставши подібним до Нього в Його смерті, щоб будь-яким чином досягти воскресіння з мертвих». Філіп'ян 3:7-11

Апостол говорить нам, що він був готовий відмовитися від усіх особистих сподівань, амбіцій і почестей, щоб отримати прихильність Христа. Так само має бути і з християнином. Усі інші інтереси та земні переваги не мають тривалої цінності. Вони бліднуть у порівнянні з небесною надією та досягненням божественної прихильності і благословення як «спадкоємці Божі та співспадкоємці Христа». Римлянам 8:16,17

Ісус навчав притчами

Важливий урок про те, як ми виконуємо свої обітниці Небесному Отцю, дав нам Учитель, коли розповів притчу про таланти. «Знову ж таки, Царство Небесне можна проілюструвати історією про чоловіка, який вирушив у далеку подорож. Він скликав своїх слуг і довірив їм свої гроші на час своєї відсутності. Одному він дав п'ять мішків срібла, іншому — два мішки срібла, а останньому — один мішок срібла, розділивши їх пропорційно до їхніх здібностей. Потім він вирушив у подорож» (Матвія 25:14,15). З П'ятидесятниці кожен з посвячених послідовників Ісуса несе

відповідальність перед Богом відповідно до своїх здібностей. Це проявляється у їхній вірності у використанні того, що вони мають, у служінні Йому, включаючи свій час, вплив і можливості. «Що б ви не давали, це прийнятно, якщо ви даєте це охоче. І давайте відповідно до того, що ви маєте, а не до того, чого ви не маєте» (2 Коринтян 8:12).

П'ять талантів і два

Продовжуючи притчу, Ісус сказав: «Слуга, який отримав п'ять мішків срібла, почав інвестувати гроші і заробив ще п'ять. Слуга з двома мішками срібла також пішов працювати і заробив ще два. Але слуга, який отримав один мішок срібла, викопав яму в землі і сховав гроші господаря». Матвія 25:16-18

Відповідальні управителі будуть шукати і знаходити способи і місця, де вони можуть використовувати свої таланти, які повністю присвячені Небесному Отцю. Вони використовують освячену мудрість і розсудливість на свою користь під провидінням і керівництвом Божого Слова. Наш обов'язок – вивчати, як ми можемо найкраще використовувати свої таланти, щоб отримати найбільшу користь і принести славу і честь

Господу. Слуга, який мав один талант, не проявив належного розсуду, а недбало закопав свій талант у земних бажаннях і прагненнях, тим самим продемонструвавши відсутність любові та вдячності Богу за отримані від Нього благословення.

Тоді Ісус сказав: «Через довгий час їхній господар повернувся з подорожі і покликав їх, щоб вони відзвітували, як вони використали його гроші. Слуга, якому він довірив п'ять мішків срібла, підійшов з п'ятьма додатковими і сказав: «Господи, ти дав мені п'ять мішків срібла, щоб я їх вклав, і я заробив ще п'ять. Господар був сповнений похвали. Добре, добрий і вірний слуго. Ти був вірним у розпорядженні цією невеликою сумою, тож тепер я доручу тобі набагато більше. Прийди і розділи радість свого господаря! Слуга, який отримав два мішки срібла, підійшов і сказав: «Господи, ти дав мені два мішки срібла, щоб я їх вклав, і я заробив ще два. Господар сказав: «Добре, мій добрий і вірний слуго. Ти був вірним у розпорядженні цією невеликою сумою, тож тепер я доручу тобі набагато більше. Прийди і розділи радість свого господаря!» Матвія 25:19-23

Заява в притчі про те, що Господь пізніше отримав звіт від своїх слуг, вказує на те, що кожен

з послідовників Ісуса судиться за вірність у використанні талантів, здібностей і можливостей, наданих їм під час їхнього християнського шляху. Апостол Петро сказав: «Настав час, коли суд повинен початися з дому Божого» (1 Петра 4:17). До цієї думки Павло додав: «Ми працюємо, щоб, присутні чи відсутні, бути прийняті Ним. Бо всі ми мусимо з'явитися перед судом Христовим, щоб кожен отримав за своїми вчинками, згідно з тим, що він зробив, чи то добре, чи то зле». 2 Коринтян 5:9,10

Неприбутковий слуга

Продовжуючи притчу, ми читаємо: «Тоді підійшов той, хто отримав один талант, і сказав: «Господи, я знав, що ти суворий чоловік, що жнивуєш, де не сіяв, і збираєш, де не розсіяв. Злякавшись, я пішов і сховав твій талант у землю. Ось, бери своє! Його господар відповів йому: «Ти, злий і ледачий слуга! Ти знав, що я жниву там, де не сіяв, і збираю там, де не сіяв? Тоді ти повинен був віддати мої гроші банкірам. Коли я повернувся, я б отримав свої гроші з відсотками». Матвія 25:24-27

Неприбутковий слуга, який мав один талант, служить важливим орієнтиром, як показано в наступних віршах: «Тоді господар сказав:

«Заберіть у нього талант і дайте тому, хто має десять талантів, бо кожному, хто має щось, буде дано більше, і він матиме більше, ніж достатньо. А у того, хто нічого не має, навіть те, що він має, буде відібрано». Матвія 25:28,29

Через цю притчу Ісус навчив, що ті, хто не використовують можливості та привілеї, які їм надані для служіння Богу, будуть позбавлені цих привілеїв. Вони будуть передані іншим, хто був вірним у використанні своїх талантів і можливостей з користю.

Виклик сатани

Наш Господь Ісус є для нас найвищим прикладом повної відданості, якому ми маємо наслідувати. Він продемонстрував цю відданість незабаром після того, як був хрещений в річці Йордан Іваном Хрестителем. Саме в той час Небесний Отець дозволив сатані спокушати його плоттю, світом і супротивником. В Євангелії написано: «Тоді Ісус був проведений Духом у пустелю, щоб там бути спокушеним дияволом. Сорок днів і сорок ночей Він постив і дуже зголоднів» (Матвія 4:1,2).

Ісус заперечив першу пропозицію сатани, що якщо він є Сином Божим, то може наказати, щоб камені перетворилися на хліб, щоб вгамувати його голод. Ісус швидко відповів цитатою з

Писання, проголосивши: «Написано: не хлібом єдиним житиме людина, але кожним словом, що виходить з уст Божих». Матвія 4:3,4; Повторення Закону 8:3

У своїй другій спробі сатана процитував Писання-Псалом 91:11,12, яке, здавалося б, запевняло Ісуса, що якщо він дійсно є Сином Божим, то може кинути з вершини храму, не боячись завдати собі шкоди. Знову Господь звернувся до Писання за відповіддю, яка правильно тлумачила значення того, що сатана обманливо процитував. Ісус сказав: «Не спокушай Господа, Бога свого». Матвія 4:5-7; Повторення Закону 6:16

Третя спроба сатани проти Ісуса полягала в тому, щоб перенести його думками на дуже високу гору, з якої вони могли бачити всі царства світу. Диявол запропонував віддати їх Ісусу, якщо той впаде і поклониться йому. Однак наш Господь знову відповів: «Написано: Ти поклоняйся Господу, Богу твоєму, і Йому одному служи». Матвія 4:8-10; Повторення Закону 6:13,14

Пізніше апостол Павло назвав сатану богом цього злого світу. «Сатана, який є богом цього світу, засліпив розуми тих, хто не вірить. Вони не здатні побачити славне світло Доброї Новини. Вони не розуміють цього послання про славу Христа, який є точним подобою Бога». (2 Коринтян 4:4). Коли

Ісус стояв перед Пилатом, він визнав, що матиме царство, але воно не буде «цього світу». Він сказав Пилату: «Моє царство не є царством земним. . . моє царство не є цього світу. (Іван 18:36). З цього ми розуміємо, що будь-яка участь із сатаною в правлінні цього злого світу була б гріхом з боку Ісуса. Знаючи це, Господь не дав себе обдурити пропозицією сатани.

Підготовка до війни

У своєму листі до церкви в Ефесі Павло закликає: «Нарешті, будьте сильні в Господі та в силі Його могутності. Одягніть повну зброю Божу, щоб ви могли протистояти хитрощам диявола. Бо наша боротьба не проти тіла і крові, а проти правителів, проти властей, проти сил цього темного світу і проти духовних сил зла в небесних сферах» (Ефесян 6:10-12). Апостол закликав братів до більшої віри, впевненості та довіри до сили нашого Господа. Це особливо важливо в той час, в якому ми зараз живемо.

«Тому одягніть на себе всю зброю Божу, щоб ви могли протистояти ворогу в час зла. Тоді після битви ви все ще будете стояти твердо. Стойте на своєму місці, одягнувши пояс істини і броню Божої праведності. Взуйте ноги в мир, що походить від Доброї Новини, щоб ви були повністю готові. На

додаток до всього цього, підніміть щит віри, щоб зупинити вогняні стріли диявола. Одягніть спасіння як шолом, і візьміть меч Духа, який є словом Божим». Ефесеянам 6:13-17

Одягання всієї Божої зброї необхідне для захисту нас від вогняних стріл, які можуть летіти в нас, бо наша боротьба ведеться проти князя темряви і злих духів у небесних місцях. Якщо сатана зрозуміє, що ми добре захищені і чинимо йому опір завдяки благодаті і силі, наданій нам Небесним Отцем, він відступить від своїх атак, хоча завжди буде пильно стежити, чи не відкинули ми християнську зброю через недостатню пильність. Яків 4:7; 1 Петра 5:8,9

Зустрічаючи цей неспокійний світ

Вступаючи в Новий 2026 рік, ми усвідомлюємо страх і невизначеність, які зараз охоплюють народи. У багатьох так званих західних країнах посилюється поляризація поглядів уряду і народу майже на всі внутрішні та світові проблеми. Це призвело до зростання політичних і соціальних заворушень, а в деяких випадках – до насильства і вбивств. З іншого боку, штучний інтелект (ШІ) експоненціально зростає в усьому світі. Це викликає багато побоювань щодо його використання в деструктивних цілях, як проти

окремих осіб, так і проти суспільства в цілому. Поступове послаблення найму та ринку праці також викликає велике занепокоєння у багатьох людей та сімей . Це занепокоєння посилюється через перспективу того, що ШІ, стаючи все більш поширеним, призведе до ліквідації великої кількості робочих місць.

На світовій арені війна між Росією та Україною триває без будь-якої домовленості про остаточне мирне вирішення. Хоча Ізраїль і Хамас нещодавно домовилися про припинення вогню та деякі інші положення, ситуація в Ізраїлі та на Близькому Сході загалом залишається вибухонебезпечною, з потенційними конфліктами, атаками та можливим відновленням повномасштабної війни. До цього додається зростання антисемітизму в багатьох країнах, оскільки люди та народи все частіше звинувачують Ізраїль у багатьох проблемах, з якими стикається ця частина світу. Терористичні організації все ще діють у різних частинах світу, змушуючи багатьох боятися, коли і де може статися черговий напад. Ці та багато інших свідчень зростаючої нестабільності у світі на початку 2026 року, безсумнівно, нагадують слова Павла: «У останні дні настануть небезпечні часи». (2 Тимофія 3:1) Тому для християн дуже важливо усвідомлювати необхідність одягати

повну зброю Божу і зберігати рішучість вести добру боротьбу віри. 1 Тимофія 6:12

Щоденне нагадування

Багато студентів Біблії знайомі з читанням «Моє ранкове рішення», яке було чудовим джерелом щоденної допомоги та заохочення для багатьох християн. Давайте продовжувати радіти його чудовим благословенням, прагнучи упевнитися у своєму покликанні та виборі. Ми включаємо його сюди як нагадування про нашу відповідальність і привілей поновити наші обітниці Господу зараз і протягом усього Нового року, що стоїть перед нами.

Моє ранкове рішення

Моєю першою думкою буде: «Чим я віддячу Господу за всі Його благодіяння до мене? Я візьму чашу спасіння і прикличу ім'я Господа [про благодать, щоб допомогти]. Я виконаю свої обітниці Всевишньому». Псалми 116:12-14

Пам'ятаючи про божественне покликання: «Зберіть до мене моїх святих, тих, хто уклав зі мною завіт жертвою» (Псалми 50:5), я вирішую, що з Божою допомогою я сьогодні, як святий Божий, виконаю свої обітниці, продовжуючи жертвувати плоттю та її інтересами, щоб

отримати небесну спадщину у спільному спадкуванні з моїм Спасителем.

Я буду прагнути бути простим і щирим до всіх.

Я буду прагнути догоджати і шанувати не себе, а Господа.

Я буду обережно шанувати Господа своїми устами, щоб мої слова були лагідними і благословенними для всіх.

Я буду прагнути бути вірним Господу, Істині, братам і всім, з ким я маю справу, не тільки у великих справах, але й у дрібних речах життя.

Довіряючи себе божественній опіці та провидінню, яке керує всіма моїми інтересами для мого найвищого благополуччя, я буду прагнути не тільки бути чистим серцем, але й відкидати всі тривоги, все невдоволення, все зневіру.

Я не буду нарікати чи скаржитися на те, що дозволяє провидіння Господнє, бо

«Віра може твердо довіряти Йому, хай що б не сталося».